

Kraków, 6 czerwiec 2019 r.

Prof. dr hab. Piotr Gruba
Instytut Ekologii i Hodowli Lasu
Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie

Ocena
dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego
dr hab. inż. Tomasza Oszako
w związku z postępowaniem o nadanie
tytułu naukowego profesora nauk leśnych

1. Podstawa formalna recenzji

Podstawą do opracowania recenzji jest decyzja Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów (Nr BCK-III-K-6821/19) oraz pismo z 11 kwietnia 2019 r. wystosowane przez Radę Naukową Instytutu Badawczego Leśnictwa w Sękocinie Starym (Nr RN-0000/347/2019).

Recenzję opracowano w oparciu o dokumenty:

- Dyplom doktora nauk leśnych.
- Dyplom doktora habilitowanego nauk leśnych w zakresie leśnictwa
- Autoreferat
- Wykaz opublikowanych prac naukowych.
- Informacje o pozostałej aktywności naukowej oraz działalności dydaktycznej, organizacyjnej, współpracy naukowej i popularyzacji nauki.

2. Informacja o Kandydacie

Dr hab. Tomasz Oszako urodził się 10 marca 1959 r. w Warszawie. Jest absolwentem liceum ogólnokształcące im. Jana Kochanowskiego w Warszawie (1978) oraz Wydziału Leśnego SGGW, gdzie wybrał jako specjalizację fitopatologię leśną. Pracę magisterską napisał pod opieką prof. dr hab. Andrzeja Grzywacza. Od 1983 roku do chwili obecnej jest zatrudniony w Instytucie Badawczym Leśnictwa. Stopień doktora nauk leśnych otrzymał w 1995 r. uchwałą Rady Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa w Warszawie na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Udział grzybów z rzędu Ophiostomatales w zjawisku zamierania dębu szypułkowego *Quercus robur* L”, a stopień doktora habilitowanego nauk leśnych, na podstawie rozprawy habilitacyjnej „Znaczenie gatunków rodzaju *Phytophthora* w zamieraniu drzewostanów olszowych”, w roku 2010. Od tego samego roku zajmuje stanowisko profesora nadzwyczajnego.

3. Dorobek naukowy

3.1. Liczba publikacji i wskaźniki bibliometryczne

Na bogaty dorobek naukowy dr hab. Tomasza Oszako składa się 295 prac. W tym zbiorze 107 prac można odnaleźć na liście MNiSW, których punktacja, zgodnie z rokiem opublikowania, wynosi 1177 pkt, z czego 936 pkt po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego.

W uznawanych za najważniejsze, z punktu widzenia kariery naukowej, czasopismach wyróżnionych w Journal Citation Reports, znalazło się 37 prac, w tym prace opublikowane w czasopismach: *Frontiers in Microbiology*, *Scandinavian Journal of Forest Research*, *Fungal*

Ecology, Forest Pathology, Chronicle Forestry, Forests i Journal of Molecular Science oraz innych. Sumaryczny wskaźnik wpływu (IF) wyniósł 41,606, z czego 35,732 po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego. Jestem zobowiązany dodać, że od czasu złożenia wniosku do chwili obecnej dorobek dr hab. T. Oszako indeksowany w Web of Science znacznie się powiększył. Na dzień 5. 06. 2019 jest to już 47 prac, a w ostatnim czasie pojawiły się nowe publikacje w renomowanych czasopismach takich jak Frontiers in Microbiology, Forests czy Forest Pathology.

Jest też autorem trzech monografii i dwóch rozdziałów w monografiach, redaktorem czterech tego typu prac. Opublikował, jako autor lub współautor, 25 prac w formie rozpraw w materiałach kongresów i zjazdów oraz 74 prace w formie streszczeń z konferencji.

Liczba cytowań (bez autocytowań) na dzień 5.06. 2019 roku wynosi 168 a indeks Hirscha 5, co jest zaskakująco niską wartością jak na ilość publikacji obecnych w WoS i całkowitą ilość cytowań (201). Wskazuje to na dynamiczny rozwój kariery kandydata w ostatnim czasie i dużą liczbę nowych publikacji, jeszcze bez dużej liczby cytowań. Uważam, że indeks Hirscha jest wartością pomocniczą i moim zdaniem nie umniejsza dorobku naukowego dr hab. Tomasza Oszako.

3.2. Udział w projektach badawczych

Ilość tematów badawczych w których uczestniczył dr hab. Tomasz Oszako jest imponująca.

W latach 2004- 2006 T. Oszako był koordynatorem pakietów roboczych: WP3.2 Protection of Forests against pest insects and disease, WP6 International Conferences i WP6.3 Root and Butt Rots, w Granicie Komisji Europejskiej PROFOREST „Protection of Forest Resources in Central Europe”, finansowanego ze środków 5. Programu Ramowego UE;

W latach 2010-2014 był koordynatorem zadań fitopatologicznych międzynarodowego grantu z konkursu Komisji Europejskiej „ISEFOR – Increasing Sustainability of European Forests” finansowanego ze środków 6. Programu Ramowego Komisji Europejskiej;

Był koordynatorem w IBL Projekcie Life+ „Evaluation of the health state of forests and an effect of phosphite fertilizers with the use of photovoltaic SLE UAV”, grantu finansowanego ze środków Komisji Europejskiej, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego;

Pełnił funkcję koordynatora zadań fitopatologicznych (w latach 2018-2020) w granicie NCBiR uzyskanego w ramach III edycji programu BIOSTRATEG „ŚRODOWISKO NATURALNE, ROLNICTWO I LEŚNICTWO”.

Kilkukrotnie był kierownikiem lub wykonawcą w tematach badawczych finansowanych przez NCBiR, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego (pierwszy konkurs NCN miał miejsce w roku 2011 więc tych tematów nie można uznać za finansowane przez NCN), Biuro Ochrony Środowiska Miasta Stołecznego Warszawy, NFOŚiGW i inne podmioty.

Dr hab. Tomasz Oszaka był też kierownikiem, wykonawcą lub koordynatorem około 30 projektów o różnej tematyce, zwykle związanej z ochroną lasu, finansowanych przez Generalną Dyрекcyję Lasów Państwowych. Kandydat pełnił w nich rolę kierownika, koordynatora w IBL lub wykonawcy.

3.3. Recenzje

Poza recenzjami osiągnąć habilitacyjnych, prac doktorskich i projektów badawczych (te będą omówione później), dr hab Tomasz Oszako wykonał również recenzje artykułów, m.in. dla Forest Pathology, Forests, FEMS Microbiology Letters, Sydowia, Urban Forestry and Urban Greening, Baltic Forestry, International Journal of Mycology, Journal of Plant Diseases and Protection, Journal of Plant Pathology, Journal of Environmental Studies, Folia Forestalia Polonica, Leśne Prace Badawcze czy Sylwan.

Recenzował również prace na potrzeby wydawnictw Leśne Prace Badawcze oraz Redakcji Lasu Polskiego.

Recenzował 15 prac inżynierskich ZWL PB w Hajnówce i kilku prac magisterskich SGGW w Warszawie oraz UJ w Krakowie.

3.4 Popularyzacja nauki

Działalność popularyzująca naukę dr hab. Tomasza Oszako to głównie udział w konferencjach naukowych, wykłady i prelekcje zamawiane. Wymienić można również organizację serii konferencji pod hasłem „nauka praktyce”, koordynację inauguracyjnego spotkania nowej grupy IUFRO w Europejskim Ośrodku Szkoleniowym Lasów Państwowych w Jedlni czy późniejszy udział w konferencji IUFRO „Pine Wilt Disease: a Worldwide Threat to Forest Ecosystems” (Lizbona, 2006). Brał również udział w organizacji konferencji m.in. w Jaszowcu, w Białowieży, w Puszczykowie i IBL w Sękocinie. Przyczynił się również do powstania filmów zrealizowanych na zamówienie Ośrodka Rozwojowo-Wdrożeniowego Lasów Państwowych w Bedoniu. Jest autorem 80 prac popularno-naukowych, wyniki badań publikował m.in. w: Notatniku Naukowym IBL, Postęпах techniki w Leśnictwie, Lesie Polskim, Głosie Lasu i Echach Lasu.

4. Merytoryczna ocena dorobku naukowego

Dorobek naukowy dr hab. inż. Tomasza Oszako jest skupiony na aktualnych problemach ochrony lasu. Stanowi dobry przykład przeniesienia badań naukowych i problemów rozwiązywanych z wykorzystaniem nowoczesnych technik do praktyki leśnej.

Do najważniejszych osiągnięć naukowych dr hab. Tomasza Oszako należy zaliczyć udział w zespołach badających znaczenie grzybów z rodzaju *Ophiostoma* i *Ceratocystis* w zjawisku zamierania drzewostanów dębowych. Prace dr hab. T. Oszako (i współautorów) nawiązywały do doniesień o pojawieniu się w Polsce pochodzącego z Ameryki Północnej grzyba *Ceratocystis fagacearum*, uznanego jako sprawcę tzw. choroby naczyniowej. Do ważnych osiągnięć zespołów w których pracował kandydat należy stwierdzenie (oparte o badania materiału roślinnego zebranego na terenie całego kraju), że: (i) nie potwierdzono obecności obcego patogena, (ii) wyizolowano natomiast inne grzyby z rodzaju *Ophiostoma* (w tym najczęściej *O. quercus*), które również nie powodowały śmiertelności dębów, nawet w sytuacjach niedostatku wody czy uszkodzenia aparatu asymilacyjnego, (iii) w wyniku prowadzonych badań zaproponowano hipotezę choroby kompleksowej, w której udział bierze wiele organizmów szkodliwych, ale żaden z nich nie odgrywa roli wiodącej w zamieraniu dębów. Wskazano że dopiero jednoczesne wystąpienie specyficznego zespołu czynników szkodliwych, osłabiających dęby prowadzi do masowego zamierania drzew.

Kolejnym ważnym osiągnięciem naukowym były badania nad znaczeniem gatunków z rodzaju *Phytophthora* w zamieraniu olszy czarnej. Pierwotna hipoteza badawcza zakładała, że zamieranie olszy jest efektem suszy i zmiany stosunków wodnych w glebie. Zaobserwowano jednak, że: (i) rozprzestrzenianie się choroby wzdłuż cieków wodnych, a największa liczba martwych drzew znajdowała się w pobliżu brzegów, (ii) wykonane izolacje mikroorganizmów z porażonych tkanek olszy, gleby, a także wody pozwoliły wykryć dwa nowe gatunki w Polsce: *Phytophthora alni* i *P. multiformis*, uszkodzające tkanki kambium pni drzew, po których następuje sukcesja grzybów rozkładających drewno, (iii) postawiono hipotezę, że mogą one powodować śmiertelność drzew, co udowodniono następnie w testach patogeniczności, (iiii) podczas badań w drzewostanach olszowych nad rzeką Ner zidentyfikowano po raz pierwszy na świecie nowy gatunek, który nazwano *Phytophthora polonica*.

Dr hab. T. Oszako prowadził również badania nad lęgniowcami Oomycetes, szczególnie w interakcjach z innymi patogenami np. grzybem *Chalara fraxinea*, który powoduje masowe zamieranie jesionów czy owadami defilującymi brzozy i dęby. Badania te pozwoliły na wykrycie wielu gatunków lęgniowców po raz pierwszy w Polsce na nowych roślinach gospodarczych.

Wiele prowadzonych badań ma aspekt praktyczny, m.in. badania nad prototypami filtrów piaskowych powolnego przesączania, pozwalających na skuteczne oczyszczenie z fitopatogenów wody używanej do podlewania roślin, sond genetycznych do wykrywania podstawowych patogenów glebowych z rodzaju *Phytophthora*, wraz z praktycznymi wskazówkami dotyczącymi wysiewania gatunków roślin odpornych na wykryte patogeny, czy zastosowaniu fosforynów jako skutecznego środka ochrony drobnych korzeni dojrzałych dębów przed patogenicznymi gatunkami *Phytophthora*.

5. Działalność dydaktyczno-wychowawcza

Pomimo, że nie jest zatrudniony w jednostce dydaktycznej, dr hab. Tomasz Oszako legitymuje się znacznymi osiągnięciami z zakresu działalności edukacyjnej. Należy tu zaliczyć zajęcia dydaktyczne w Zamiejscowym Wydziale Leśnym Politechniki Białostockiej, prowadzenie praktyk zawodowych organizowanych w IBL dla studentów z Polski i z zagranicy oraz Niestacjonarnych Studiów Doktoranckich. Od 2009 r. do chwili obecnej prowadzi zajęcia dydaktyczne na Politechnice Białostockiej z podstaw biotechnologii, fitopatologii leśnej, roślin stosowanych w medycynie, zasad przygotowywania prac dyplomowych, dodatkowo z ochrony lasu, ubocznego użytkowania lasu i technik prezentacji. Jest też promotorem prac magisterskich na Wydziale Leśnym SGGW oraz Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu lub recenzentem na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Pomagał w zorganizowaniu praktyk dla uczniów o specjalności gospodarka leśna oraz dla studentów z Holandii w ramach wymiany praktykantów z Wellan college MBO w Rijswijk oraz koordynował międzynarodową Akcję COST („Established and Emerging *Phytophthora*: Increasing Threats to Woodland and Forest Ecosystems in Europe”, oraz „Pathway Evaluation and Pest Risk Management in Transport”).

W 2006 r. został powołany jako wykładowca szkoleń na temat nowych chorób i szkodników drzew i krzewów, metod ich diagnozowania, ochrony i pielęgnacji (dla specjalistów i kadry

kierowniczej administracji publicznej szczebla centralnego i terenowego, zarządzającej ochroną środowiska, zasobami leśnymi i parkowymi oraz przedsiębiorstw).

Sprawował również opiekę merytoryczną nad przebiegiem prac w Laboratorium Analiz DNA Zakładu Ochrony Lasu prowadzonych przez stażystów z Uniwersytetów w Eberswalde (Niemcy), w Homelu (Białoruś), z Instytutu Ochrony Roślin w Mińsku (Białoruś) oraz z Uniwersytetu Genewskiego, Centrum w Lullier (Szwajcaria) co zaowocowało szeregiem prac dyplomowych.

W roku 1994 brał udział (jako asystent) w szkole letniej organizowanej przez Wydział Nauk Środowiskowych i Polityki Centralnego Uniwersytetu Europejskiego w Budapeszcie. Jako ekspert zaproszony przez Closure Technologies, Inc (USA) przedstawił na Sympozjum w Sodomie (Kalifornia) choroby europejskich dębów, ze szczególnym uwzględnieniem dębu korkowego.

6. Osiągnięcia w kształceniu kadr naukowych

Dr hab. Tomasz Oszako wypromował dwóch doktorów: Dr inż. Katarzynę Sikora (Identyfikacja patogenów z rodzaju *Phytophthora* w glebach leśnych na podstawie analiz DNA 2013) oraz Dr inż. Ivana Milenković (Diversity of species from the *Phytophthora* genus and their role in the decline of broadleaved forest trees in Serbia (2014 r. na Uniwersytecie w Belgradzie, Serbia). Aktualnie jest promotorem w dwóch otwartych przewodach doktorskich (Mgr inż. Artur Pacia, Mgr inż. Miłosz Tkaczyk – prawdopodobnie zakończony obroną jesienią 2018).

Był również recenzentem w postępowaniach habilitacyjnych dr. inż. Roberta Jankowiaka (2013), dr Patrycji Golińskiej (2016), dr inż. Jolanty Behnke-Borowczyk (2018) oraz członkiem komisji habilitacyjnej dr. Grzegorza Janusza (2018).

Był również recenzentem dwóch rozpraw doktorskich: dr. Ivana Milenkovica (Uniwersytet w Belgradzie, Serbia, 2014) i mgr. inż. Jacka Olchowika (2018)

Był promotorem 33 prac dyplomowych w tym trzech obcokrajowców.

7. Osiągnięcia w działalności organizacyjnej

W latach 2005-2006 w Zakładzie Fitopatologii Leśnej IBL zorganizował Laboratorium Identyfikacji Chorób Drzew Leśnych za pomocą analiz DNA, które zostało wyposażone w nowoczesny sprzęt badawczy z grantów MNiSW i NFOŚiGW.

Dzięki wszechstronnemu wykształceniu i znajomości języków obcych dr hab. Tomasz Oszako aktywnie współpracuje z otoczeniem gospodarczym. Już w 1985 został rzeczoznawcą ds. Jakości Mebli i Wyrobów z Drewna Branżowej Komisji w zakresie znajomości norm, warunków technicznych i przepisów regulujących jakość artykułów przemysłowych. Od 1987 roku jest rzeczoznawcą Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa oraz Zespołu Usług Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej Oddziału Stołecznego w Warszawie ds. konserwacji drewna i ochrony drzew przed. W roku 1993 mianowany koordynatorem ds. Rezolucji Wiedeńskiej, grupy H2 (ochrony różnorodności biologicznej w lasach europejskich) Ministerialnej Konferencji w sprawie Ochrony Lasów w Europie. Od 2001 r. do chwili obecnej jest ekspertem oceniającym międzynarodowe projekty

badawcze zgłaszane w ramach konkursów Programów Ramowych, czy mechanizmu finansowania z Norweskiego Funduszu Badań Naukowych. W kraju współpracuje jako ekspert z Narodowym Centrum Badań w Krakowie i Narodowym Centrum Badań i Rozwoju w Warszawie. Od 2006 r. jest również wpisany na listę specjalistów-konsultantów FAO przy UN ds. leśnictwa. W latach 2003-2008 był sekretarzem Sekcji Chorób Roślin Drzewiastych Polskiego Towarzystwa Fitopatologicznego. Jest redaktorem w czasopiśmie *Folia Forestalia Polonica* i członkiem Komitetu Redakcyjnego wydawnictwa Uniwersytetu w Belgradzie w Serbii (*Bulletin of the Faculty of Forestry*).

8. Współpraca międzynarodowa i aktywność w organizacjach międzynarodowych

Dr hab. Tomasz Oszako w trakcie całej swojej kariery naukowej wyróżnił się intensywną współpracą z zagranicą, na którą składa się szereg staży, warsztatów, prac w komisjach i innych aktywności. Odbył staże w Uniwersytecie w Neuchatel, Szwajcaria (3 miesiące, 2018), uczestniczył między innymi w warsztatach naukowych "Rapid Diagnostic Tools for Phytophthora" (University of Catania, Włochy) oraz Department of Agriculture, Food and Environment (tydzień, 2018), Szkole letniej w Aveiro, w Portugalii, "Training School: "Plant physiology meets phytopathology" (tydzień, 2018), Warsztatach genetycznych "Training School on Next Generation Sequencing for *Fusarium circinatum* Diagnostic", Palencia, Hiszpania (tydzień, 2017), warsztatach modelowania komputerowego w Joensuu, Finlandia (tydzień, 2014), szkoleniu pt. "Pre-accession Training on Pest Risk Assessment", Sarajewo, Bośnia i Hercegowina (tydzień, 2014), Training School: Field and laboratory methods for detection of invasive pests and pathogens, Sarajevo, Bosnia i Herzegovina (tydzień, 2013). Uzyskał również Joensuu City Scholarship na badania w European Forest Institute (EFI), Finlandia (1 rok, 1997) czy DAAD fellowship w Federal Biological Research Centre for Agriculture and Forestry (BBA), Institute for Plant Protection in Forests, Braunschweig, Niemcy (3 miesiące, 1996) albo stypendium European Forest Institute/Foundation of foresters, stypendium dla asystenta w Central European University (CEU), Dept. of Environmental Sciences and Policy, Budapest, Węgry (3 miesiące, 1995), stypendium na uczestnictwo w kursie „Graduate Program in Environmental Sciences”, Central European University (CEU), Budapest, Węgry (2 miesiące, 1991). Ukończył również studia podyplomowe "European Postgraduate Course of Environmental Management (EPCEM)" zakończone dyplomem "Master of Environmental Management" zorganizowane przez uniwersytety w Leiden, Wageningen i Amsterdamie, Holandia (1 rok 1992-1993). Jeszcze wcześniej (1989) odbył staż Rządu Francuskiego w INRA Champenoux, Nancy, Francja (6 miesięcy).

Uczestniczył w szeregu międzynarodowych grantów, grupach roboczych COST, badaniach prowadzonych za granicą, pracował jako ekspert narodowy przy Komisji Europejskiej w Brukseli w latach 2007-2009, brał udział w wielu zagranicznych konsultacjach dotyczących zdrowotności drzewostanów leśnych oraz międzynarodowych konferencjach wygłaszając przygotowane na zaproszenie referaty w konferencjach, pełnił funkcję zastępcy grupy (IUFRO) zajmującej się zdrowiem lasu (Division 7), w szczególności chorobami dębów. Prowadził ocenę bieżących projektów naukowych, organizował spotkania niezależnych ekspertów do oceny nowych propozycji projektów badawczych. Brał również aktywny udział w przygotowywaniu Programu Pracy do kolejnych konkursów zapraszających konsorcja

naukowe do składania wniosków. Uczestniczył w pracach Stałego Komitetu Leśnego KE i jego doradczych grupach roboczych jako koordynator polityki leśnej z ramienia Dyrektoriatu Nauki. W 2009 r. nominowany na stanowisko Krajowego Koordynatora akcji COST Domain Forests, their Products and Services.

9. Nagrody i wyróżnienia

Dr hab. Tomasz Oszako został wyróżniony szeregiem międzynarodowych i krajowych nagród i wyróżnień: m.in. nagrody-stypendium Deutscher Akademischer Austauschdienst Programmabteilung Nord na badania w Instytucie Biologische Bundesanstalt für Land und Forstwirtschaft, Brunshwik (Niemcy), stypendium na uczestnictwo i przygotowanie referatów na międzynarodowych Sympozjach „Environmental Contamination in Central and Eastern Europe” w Warszawie) i w Pradze, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Pucharem przechodnim PTF oraz kilkakrotnie Nagrodą Dyrektora IBL.

Wniosek końcowy

Biorąc pod uwagę całokształt dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr hab. Tomasza Oszako stwierdzam, że:

1. Posiada bogaty i wyprofilowany dorobek naukowy, który jest w pełni wystarczający do nadania Kandydatowi tytułu naukowego profesora.
2. Badania realizowane były na wysokim, światowym poziomie naukowym, a uzyskane wyniki, w istotnej części nowatorskie, posiadają duże znaczenie poznawcze, a także aplikacyjne. Cennym jest, że badania realizowane były głównie w oparciu o granty międzynarodowe MNiSW, GDLP i inne.
3. Posiada umiejętność pozyskiwania projektów i organizacji zespołów badawczych.
4. Istotnie powiększył pod względem ilościowym i jakościowym, dorobek naukowy w okresie od ostatniego awansu naukowego; uzyskał w swoich badaniach w wielu aspektach nowatorskie wyniki, co przyczyniło się do postępu w reprezentowanej przez Niego dyscyplinie naukowej.
5. Jest rozpoznawany w naukach leśnych, głównie za sprawą badań dotyczących: rozpoznania przyczyn zamierania dębów, badań nad znaczeniem gatunków z rodzaju *Phytophthora* w zamieraniu olszy czarnej, interakcji lęgniowców *Oomycetes* z innymi patogenami oraz badaniami, które przyniosły efekty możliwe do zastosowania w praktyce jak prototypy filtrów piaskowych do oczyszczania wody z fitopatogenów, sondy genetyczne do wykrywania podstawowych patogenów glebowych z rodzaju *Phytophthora*, czy zastosowaniu fosforynów jako skutecznego środka ochrony drobnych korzeni przed patogenami.
6. Posiada istotny dorobek w kształceniu kadr (2 doktoraty zakończone, 2 otwarte przewody, 3 recenzje w postępowaniu habilitacyjnym (oraz jedna jako członek komisji), 2 recenzje prac doktorskich).
7. Posiada bogaty dorobek w recenzji wydawniczej prac naukowych, szczególnie dla czasopism z listy A.
8. Wyróżnia się w popularyzacji osiągnięć badawczych na konferencjach naukowych międzynarodowych i krajowych.
9. Posiada bogaty dorobek w zakresie współpracy międzynarodowej
10. Posiada bogaty dorobek organizacyjny.
11. Posiada znaczący dorobek w działalności dydaktycznej.

W powyższym świetle stwierdzam z głębokim przekonaniem, że dr hab. Tomasz Oszako spełnia wymagania określone w art. 26 Ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 poz. 1789) i w pełni popieram wniosek Rady Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa w Sękocinie Starym w sprawie nadania dr hab. inż. Tomaszowi Oszako tytułu profesora nauk leśnych.

Prof. Gorka